

Protokollsanteckning

Polisförbundet

Förbundsregion Stockholm

MBL-förhandling, Genomförandedirektiv för polisregion Stockholm

Bakgrund

Innan närpolisreformen genomfördes var verksamheten tämligen renodlad i den bemärkelsen att polisen i stort organiserades i en ordningsenhet och en kriminalenhet. Det brottsförebyggande arbetet bedrevs till största del inom ramen för dåvarande kvarterspolisverksamhet.

När närpolisreformen genomfördes 1994 myntades begreppet "generalistpolis". Tanken var att poliser skulle få en större kompetensbredd och fullgöra flera olika arbetsuppgifter. I efterhand kan vi tyvärr konstatera att närpolisreformen och den så kallade generalistpolisen inte blev den succé som många av oss hoppades på.

Komplexiteten på de olika verksamhetsområdena inom polisyret var och är fortfarande för stora för att den enskilde polisen ska kunna svara upp till de förväntningar och krav som ställs på en generalistpolis. Vi har svårt att se att arbetsgivaren i framtiden ska kunna motsvara de förväntningar på utbildningsinsatser som detta kommer att kräva. Redan idag anser vi att den enskilde polisen tar ett stort ansvar för helheten.

Idag har vi en polisorganisation som bygger på utredningsverksamhet, ingripandeverksamhet, närpolisområden, poliskontor, kommissioner och länsgemensamma enheter. Vi kan nog alla vara överens om att vi har för få poliser i yttre tjänst och då främst inom ingripande-verksamheten. De ska utföra fler långtgående utredningsåtgärder där kravet på dokumentation inte lär minska, vilket i sin tur leder till minskad synlighet. Till detta ska läggas ett ökat administrativt tryck gentemot våra arbetsledare som i nuvarande organisation har svårt att hinna med sin personal.

Genomförandekommittén

Majbeslutet som genomförandekommittén fattade innebar vissa utgångspunkter och principer för detaljorganisationen.

- Polisens kärnverksamhet ska utföras nära medborgarna
- Tydligare ledning och styrning med kortare beslutsvägar
- Sex organisatoriska nivåer i Polismyndigheten
- Enhetlig organisationsstruktur, nomenklatur och enhetliga arbetsmetoder
- Mer sammanhållen stödverksamhet
- En myndighet och inte flera nya myndigheter

Trots att Polisförbundet nationellt står bakom majbeslutet ser vi stora problem med beslutet ur ett Stockholmsperspektiv. Att polisens kärnverksamhet ska utföras nära medborgarna är för oss en självklarhet, kommer detta i realiteten verkligen ske då våra närpolisstationer stängs till förmån för större lokalpolisområde? Med dagens polisbemanning är detta en nödvändighet för att få någon form av bärkraftighet i ett lokalpolisområde. Frågan är om verkligen medborgarna trots våra medborgarlöften upplever att vi kommit dem närmare?

Precis som i närpolisreformen ska utredning av mängdbrott återigen decentraliseras. Konsekvenserna av beslutet under närpolisreformen gjorde att balanserna växte, utredarna var tvungna att täcka arbetspass på ingripande verksamheten. Vi ser en uppenbar risk med att historien kommer att återupprepas.

Genomförandekommitténs ståndpunkt om enhetlighet och att det bara ska finnas sex organisatoriska nivåer i Regionerna har utgångspunkt från att verksamhetsbehovet ser likadant ut. Vi delar inte denna syn eftersom vi ser att verksamhetsbehovet skiljer sig åt väsentligt i landet och även inom Region Stockholm.

Vi delar Polisförbundets nationella protokollsanteckning rörande arbets- och delegationsordning för den nya Polismyndigheten. I det sammanhanget vill vi särskilt lyfta fram Polisförbundets synpunkter att behörighetsdelegationen ska utgå från anställningstitlar som polisassistent, inspektör och kommissarie. De polisiära anställningstitlarna är förenade med både utbildning och erfarenhet av rättstillämpning. I nuvarande utformning av LS-3 rapporten går att utläsa att det endast ska finnas ett yttre befäl per område. En sådan drastisk minskning av antalet yttre befäl kommer att bli förödande för det operativa polisarbetet. Vi anser att man blandar ihop insatsledning vid hastigt uppkomna händelser med den dagliga yttreledningen. I vår region är det vanligt förekommande med flera insatser samtidigt inom samma polisområde.

Polisförbundet ställer sig inte heller bakom genomförandekommitténs beslut om inmappningen fr.o.m. 1 januari 2015. Vi har nu konstaterat att den preliminär inmappningen var allt annat än preliminär.

Polismyndighetens svar på debatten om den tysta arbetsplatsen är att begränsa det fackliga inflytandet vid rörlighet inom Regionen. Risker för godtycke och svågerpolitik är uppenbar och den tysta arbetsplatsen riskerar att bli stum.

Dessa beslut ger ramarna för denna förhandling rörande hur Region Stockholm ska organiseras och hur polisverksamheten kommer att bedrivas.

Slutsats

Utifrån de givna ramarna har Region Stockholm lagt ett förslag till hur Regionen ska organisera sig och det förslaget har vi inget att anmärka på. Däremot är vår uppfattning att "6-våningshuset" inte motsvarar det krav som måste ställas på en omorganisation av detta slag. Huset är byggt för förvaltningsbeslut och inte för polisverksamhet.

För Förbundsregion Stockholm

Andreas Strand
Förste vice ordförande

Kjell Ahlin
Andre vice ordförande